

عنوان مقاله:

مغلطه روش شناختی در نگارش پایان نامه های حوزه ادبیات فارسی

محل انتشار:

اولین همایش ملی آسیب شناسی پایان نامه ها و رساله های حوزه علوم انسانی-اسلامی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

محمود رنجبر - عضو هیات علمی گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه گیلان

خلاصه مقاله:

نگارش پایان نامه به عنوان آخرین پژوهش دانشگاهی به منظور بالا بردن قدرت تحلیل و پژوهشگری دانشجویان هدف گذاری شده است. یکی از آسیبهای جدی سالهای اخیر تولید انبوه پژوهش های ناهمگن و نامتعارف است. از مهمترین عوامل عدم توازن کیفی در نگارش پایان نامه، ناآشنایی دانشجویان تحصیلات تکمیلی با روشهای پژوهش و درک نامناسب از رویکردهای تحلیلی است. ضمن آنکه این رویکردها از فقدان کیفی در انتقال از یک زبان (مبدا) به زبان دیگر (مقصد) رنج می برند. دانشگاه ها در سه دهه اخیر به دلیل غلبه گفتمانی نظریه و آرای غربی به شدت نظریه زده شده است. به گونه ای که برخی پژوهشگران بدون خواندن متون با قالب ریزی یک یا بخشی از مفصل بندی نظریه، پاره هایی از متن (کلاسیک یا معاصر) را به عنوان مصداق انتخاب میکنند و آن را به کل متن بسط میدهند. در این پژوهش به روشی توصیفی، تحلیلی و با بهره گیری از منابع کتابخانه ای به بررسی سی پایان نامه در 27 سال گذشته پرداخته است. هدف از این پژوهش تبیین مهمترین مغلطه های روش شناختی در نگارش پایان نامه ها است. نتایج نشان میدهد تاثیر ناهمگن نظریه های ادبی غربی، بهره گیری از فضای مجازی به عنوان مرجع پژوهش نتایج پایان نامه ها را از تحلیل و توصیف به گردآوری و کولاژبندی تقلیل داده است.

کلمات کلیدی:

روش شناسی، تحصیلات تکمیلی، پایان نامه، ادبیات فارسی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/950056>

